

19. prosinca 1941. etni ki pokolji u NDH – Drina je bila crvena od krvi nevinih žrtava

Objavio Petar Horvati - 19. prosinca 2019.

Foto: Getty Images

Kada su krajem studenoga i u prosincu 1941. etnici nakon sloma u Srbiji prešli na teritorij NDH, po eli su strašni pokolji uz granicu sa Srbijom. U dio NDH uz granicu sa Srbijom ubijano sve što nije srpsko, a u Goraždu je osim muslimana živjela i zajednica od nekoliko stotina katolika. Pokolji su nakon ulaska etnika trajali cijeli prosinac i sve do kraja sije nja 1942. godine.

Sve ovo srpska vojska ponovila je u posljednjem ratu, na istom podru ju i na isti na in. Drina je ponovno bila crvena od krvi uz granicu sa Srbijom od Zvornika do Fo e.

Malo je poznato da je u Goraždu ro en poznati hrvatski sve enik i komunisti ki mu enik don Anto Bakovi , koji je kao dijete bio svjedok etni kog pokolja u Goraždu. U Goraždu su ubijene i asne sestre poznate kao Drinske mu enice.

Ne zaboravimo: aktivni pobornik etni kog pokreta i bivša desna ruka etni kog vojvode Vojislava Šešelja je današnji predsjednik Srbije Aleksandar Vu i .

Photo: hkv.hr

Dana 30. srudenoga 1941. godine domobranske jedinice Nezavisne Države Hrvatske i talijanska vojska napuštaju Goražde, a samo dan kasnije u Goražde ulaze etni ki odredi. Prilikom samog ulaska u grad brojni stanovnici Goražda su sa ekali etnike, uglavnom iz straha dok je bilo i onih koji su ih do ekali kao oslobodio e jer su smatrali da e im njihova vlast donijeti bolje stanje nego što je to bilo pod Talijanima. etnike je na mostu do ekao Mitar Trapari sa srpskom zastavom, nakon ega je otpo eo proces odvajanja stanovništva, kao nedavno u Vukovaru i Srebrenici. Na desnu stranu su postrojavani Srbi, a na lijevu Muslimani i Hrvati. Nakon što je etni ki komandant Dangi održao govor u kome je, izme u ostalog, rekao: “Mi smo se digli Srbi sa motikom i vilama u ruci, šta je ko imao protiv Hrvata i Muslimana”, Trapari je odgovorio: “Hvala Vam bra o etnici što ste nas oslobodili Hrvatske i turskog zuluma... Pod ovo malo vladavine Hrvatske, a nama sto godina pod njihovim terorom smo živjeli, ipak smo svi radili koji se osje amo Srbi i pomagali etni ku organizaciju”. Dangi se tada okrenuo zarobljenim i okupljenim Hrvatima i Muslimanima i rekao: “Nema više Hrvata nema više Turaka, sada je velika Srbija. Ne emo više zajedno mi i balije”.

Photo: braniteljski-portal.com

Bilo je jasno da se sprema strašan zlo in nad nesrpskim stanovništvom. Isto ve e je otpo elo i zvjersko klanje i plja kanje. Podijeljeni u nekoliko formacija etnici su po eli u masama dovođiti uhapšene, ija je sudbina okon ana na krvavom mostu u Goraždu. Pored ljudi iz Goražda, na most su dovo eni i stanovnici Rogatice, ajni a, okolice Fo e, Višegrada, kao i svih obližnjih mjesta gdje je živjelo nesrpsko stanovništvo. Za pojedince su organizirali i potjere, ukoliko su saznali da je pobjegao kako bi spasio svoj život. Na most su dovedene grupe ljudi od 50 do 300, pa i više.

Cijela sela i okolica samog Goražda gotovo su u potpunosti ostale bez muških pripadnika. Primjera radi familija Sijer i a, koja je naseljavala selo Odžak kod Goražda i koju je inilo preko 40 domova, ostala je na samo etiri odrasla muškarca, koji su uspjeli na vrijeme pobje i. U selu Dešava etnici su pobili sve muške lanove koje su zatekli. Na tri mosta u Goraždu poklano je oko 7 000 ljudi, a u relaciji od Fo e do Ustipra e Drina je progutala oko 20 000 ljudi.

Photo: narod.hr

Određeni broj se ipak uspio spasiti prvenstveno zahvaljujući i estitim građanima pravoslavne vjeroispovijesti. Među takvima naročito istakao Stevo Halet, i naročito Marko Šekera, bivši vojni narednik. On je svojoj braći davao upute na koji način se spasiti pojedine građane nesrpske nacionalnosti. Seljak Milan Bosnić skrivao je nesrpske civile na svom posjedu, a potom im davao upute na koji način pobjeći i kako bi spasili živu glavu. Slično su učinili i Dušan Raca i Rajko Srndović, koji su u posljednjim danima spašavali ljude koji je dovedeni na most.

O strahotama u Goraždu svjedoči i Vlado Milanović, koji navodi: “Dok sam čuvao stražu na mostu, vidio sam nešto puta po noći, kada se malo smrklo, kako etnici dovode građane i seljake, muslimane iz Goražda i okolice, te ih na mostu kolju i ubijaju i bacaju u Drinu. Tom se prilikom znao čuti vrisak, očajnički krik, plaći i molbe ubijenih. Malo sam poznavao svieta u Goraždu, pa ne znam sve reči, tko je ubijen, ali mislim, da je od mene više znati moj brat Relja. Etnici su potpuno opljačkali muslimanske i hrvatske trgovine. Dosta je etnika bilo, koji su na šubarama imali mrtvačke glave. Kada smo pošli na položaj, išli smo pod etni kom i srpskom zastavom.”

Svake godine u Goraždu se odaje počast ubijenim i time se očuva sjećanja na genocid koji su počinili etnici nad stanovnicima Goražda i okolnih mjesta.

Sličnu sudbinu proživjelo je Goražde i u posljednjem ratu. Ova enklava se uspjela održati više od tri godine u okruženju etnika. Da nije, Goražde bi doživjelo sudbinu Srebrenice.

Da, potoci krvi tekli su Drinom i u posljednjem ratu, a ubojice su bili sinovi i unuci onih istih koji su ubijali u Goraždu 1941. godine.

Drina je bila crvena od krvi i 1941. i 1992. godine.

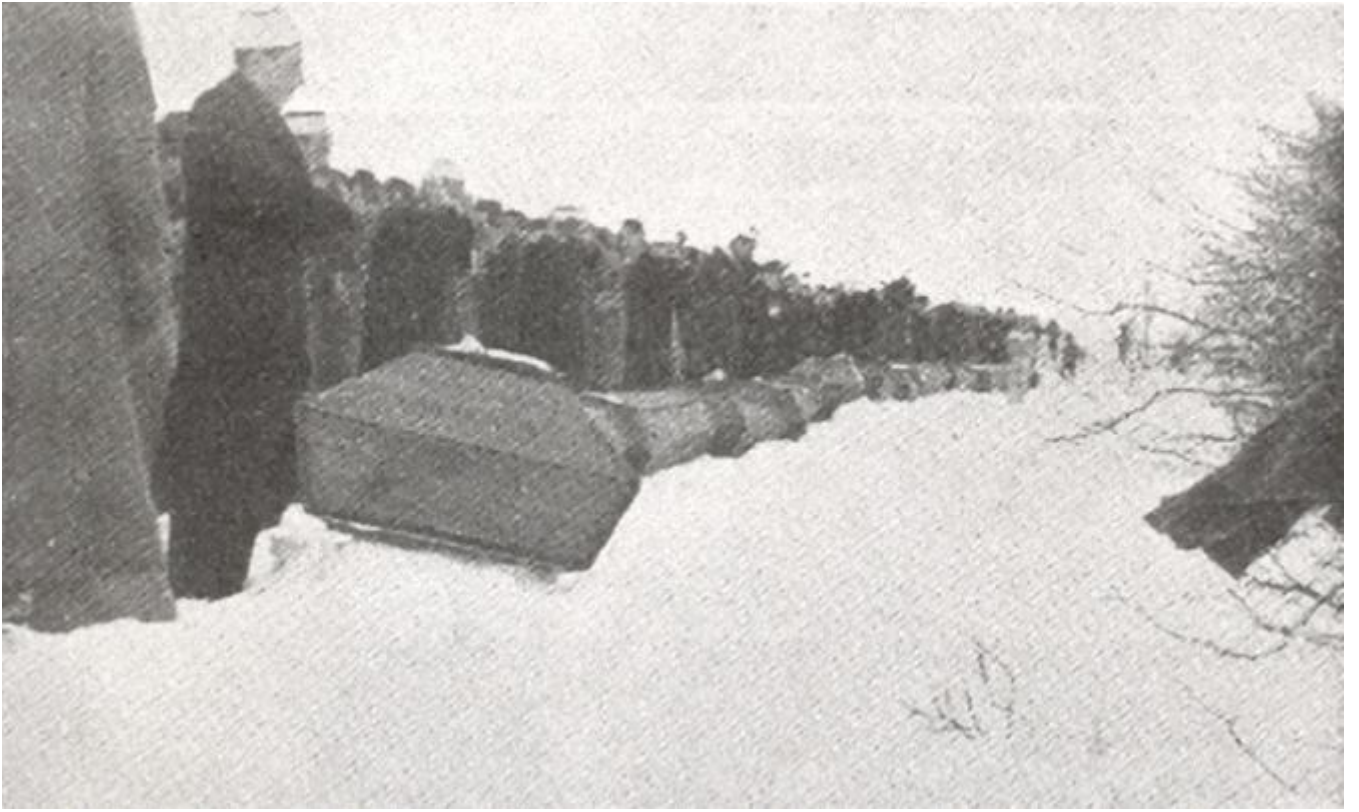

Photo: wikiwand.com